

adfærdskodeksen, altså ifølge den måde, udenrigsministeren tolker adfærdskodeksen på? Det vil jo sige – og det ved vi efter talrige diskussioner om det – at når man laver EU-lovgivning, som godt nok er bindende for eksempelvis virksomheder, men som har baggrund i en international aftale, mener man så, at det falder uden for adfærdskodeksen, og at der er forbud mod hemmelige protokoller, eller at de som udgangspunkt skal offentliggøres?

Derfor spørger jeg hr. Ove Fich, hvor Socialdemokratiets grænse for brugen af hemmelige protokoller går. Går den ligesom hos os andre ved, at der slet ikke må være hemmelige protokoller, eller går den et andet sted, og hvor er det sted i så fald?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg har den opfattelse, at brugen af hemmelige erklæringer, fortrolige erklæringer til en protokol bør begrænses mest muligt. Det er den adgang til problemerne, jeg har, og jeg synes i og for sig også, at vi rammer det meget godt, når vi ser efter det første år med den nye adfærdskodeks, at 383 ud af 385 erklæringer er blevet offentliggjort. Så synes jeg egentlig, vi er kommet langt. 100 pct. tror jeg ikke vi når, og det er ikke, fordi jeg på nogen måde igen vil forsvare brugen af hemmelighed, men fordi det ligger i sagens natur, som vi også kender det her i Folketinget, at der vil være situationer, hvor man må behandle sager i fortrolighed. Det vil ofte være, hvor det drejer sig om forhold til fremmede magter. Den side af sagen kommer man aldrig uden om.

Hvis jeg typisk må nævne et eksempel på, hvor brugen af fortrolige oplysninger eller erklæringer kan være berettiget eller nødvendig i EU-arbejdet, er det, når vi arbejder med at udstyre Kommissionen med et forhandlingsmandat på Kommissionens vegne. Kommissionen skal måske forhandle med USA, Japan eller andre. I så fald vil det være meget vanskeligt at undgå, at der må være fortrolighed om arbejdet på samme måde, som vi også i folketingsarbejdet undertiden finder, at der må være fortrolighed om det, vi foretager os.

Jeg tror ikke, vi rammer 100 pct., men jeg synes altså, at 383 ud af 385 er et godt resultat det første år, vi arbejdede med denne adfærdskodeks.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Både fru Annette Just og hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte, om Socialdemokratiet kan acceptere brugen af hemmelige protokoller.

Så længe Rådets forretningsorden er, som den er, og adfærdskodeksen er, som den er, er det ikke et spørgsmål om, hvad vi kan acceptere. Det kan vi være nødt til, vi kan jo ikke ensidigt bryde reglerne. Det regner jeg da heller ikke med at man foreslår.

Men jeg synes ellers, jeg var meget klar i min indledning. Jeg sagde: Det er en uskik at bruge hemmelige protokoller, og det skal begrænses mest muligt, og det mener vi faktisk at regeringen arbejder meget aktivt for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren mente, at man kunne drage en parallel til, at der her i Folketinget også skulle blive behandlet ting i fortrolighed.

Der vil jeg have lov til at gøre opmærksom på, at der altså ikke kan vedtages love her i Folketinget, hvortil der føjes hemmelige erklæringer, og den lov, som jeg har nævnt et eksempel på, vedrørende Helms-Burton-problemet, hvor der er fem hemmelige erklæringer, er en ganske almindelig lov med umiddelbar retsvirkning for danske virksomheder.

Den er der altså føjet hemmelige erklæringer til, og det ville ikke kunne ske efter de regler, som grundloven har om behandling af lovforslag i Folketinget, for så ville hele loven naturligvis være offentligt tilgængelig. Derfor står vi altså tilbage med et problem.

Jeg er bange for, at dette påskud med, at det vedrører et eller andet, som har med noget uden for EU at gøre, er noget sludder. I dette tilfælde er loven jo en reaktion på noget, der er sket i USA. Det er i øvrigt ikke en gennemførelse af internationale aftaler, så det, man siger som begrundelse for at bruge adfærdskodeksen, er noget sludder, men det vedrører selvfølgelig noget, som også har konsekvenser for forhold uden for EU, og det påskud vil man jo altid kunne bruge, hvis man ønsker at bruge hemmelige protokoller.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg tror helt ærligt, at det nu er udenrigsministeren, der er begyndt at have misforstået noget, for så vidt jeg har hørt, er der ikke en eneste her,